

Witte broek

Zelfs op het einde en ondanks het regenweer zag de broek van Evenepoel er nog mooi wit uit. © PHOTO NEWS

De grootste sportprestaties van het weekend zijn geleverd in Londen in de marathon. Om redenen die aanleunen bij tunnelvisie en provincialisme zit u niet te wachten op een lyrische beschrijving van hoe Sifan Hassan bij de vrouwen eerst kraakte, daarna terugkeerde en alsnog won. Of hoe bij de mannen door Kelvin Kiptum uit Kapsabat de tweede snelste marathon uit de geschiedenis werd gelopen.

Dat willen we u niet aandoen en dus koers dan maar. Luik-Bastenaken-Luik is gewonnen door Remco Evenepoel. Net als vorig jaar. Nu wel met een grotere voorsprong. En in slechter weer. Meer valt daar niet over te vertellen. Een grote verrassing was die tweede overwinning op rij van het Belgische godenkind in de zwaarste wielerklassieker niet.

Meer zelfs, ze werd met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid voorspelbaar toen aan het einde van het tweede uur koers Tadej Pogacar het wiel aantikte van Mikkell Honoré nadat die dubbel lek was gereden op erg slechte wegen. Pogacar viel, stapte weer op zijn fiets, maar had te veel pijn. Twee handwortelbeentjes gebroken, of was het nu weer één middenhandsbeentje en het scafoïd? Dat is het zogeheten scheepsvormig botje, altijd ambetant als je dat breekt, want altijd opereren.

Wat het ook was, de schade werd gisteren meteen gerepareerd ergens in Genk, maar zo ging Luik-Bastenaken-Luik als laatste grote confrontatie van het voorjaar toch een beetje de mist in. Zoals een wielervolger op Twitter aangaf: niet zeuren over slechte wegen in de Ardennen als je een paar weken daarvoor met plezier Parijs-Roubaix hebt gereden of (in mindere mate) over de slechte wegen van de Vlaamse Ardennen.

Shit happens. Niet zeuren dus, maar ondertussen was de koers wel onthoofd: alsof op negen mei Man City in de eerste helft het veld verlaat in Bernabeu tegen Real Madrid en de Spanjaarden een paar goals cadeau krijgen en naar de finale mogen.

Het wedstrijdverloop devalueert geenszins de overwinning van Remco Evenepoel, die wel nog heeft moeten werken om de rest naar huis te rijden. Alleen werd de zwaarste klus toch geklaard door de combinatie Honoré en putten in de Waalse wegen. Jammer, erg jammer, want de demarrage van Evenepoel aan het eind van La Redoute, op een moment dat elke kenner dacht “dit is te laat” was be-

paald indrukwekkend. In die ene move zaten al die trainingen op explosiviteit, die hun effect niet hebben gemist.

Het was niet eens op het steilste gedeelte van de klim, maar er zat behoorlijk poer achter, getuige de snelle halve minuut die hij nadien op Pidcock bij elkaar fietste. Uiteindelijk had hij in Luik ‘maar’ een dikke minuut marge op Tom Pidcock, maar dat hadden er evengoed een Merckxiaanse twee kunnen zijn als hij de hele tijd had doorgereden op droge wegen. Nu was de eerste boodschap recht blijven.

Knap werk, maar zijn knapste prestatie van de dag was hoe gaaf, netjes, onaangestast, hoe proper hij over de meet reed. Zelfs Eddy Merckx zag er na elke zware wedstrijd uit alsof hij door een camion was overreden, maar niet Evenepoel. Hoe hij het voor elkaar kreeg, het is een raadsel voor alle beginnende wielertoeristen die ooit zo vermetel waren om een witte koersbroek te bestellen.

U weet het vast nog wel: één keer en dan nooit meer na die ene vuile rit en daarna die zwarte streep op de kont die je niet meer proper kreeg. Het was lastig en het regende op vuile wegen, maar niets bleef aan hem kleven. Geen vermoeidheid en ook geen vuil. De les van de dag is deze: je mag een foute witte

broek aantrekken, als je Remco Evenepoel heet (of Mathieu van der Poel). En als je maar rap genoeg rijdt, dan pas ben je het opspattende vuil te snel af.

De neutrale wielervriend blijft na gisteren toch een beetje op zijn honger zitten en kan onmogelijk blij zijn met LBL '23. Nooit in de laatste halve eeuw was het wielrennen boeiender, zelden hebben zich zoveel interessante boeiende atleten in deze sport aangediend, maar de beste renners koersen te zelden tegen elkaar. Alleen Tadej Pogacar is daarop een uitzondering, maar als die er dan ook nog eens bij gaat liggen en niet meer opstaat, krijg je de wedstrijd van gisteren. Dan wordt het een demonstratie waarvan je je afvraagt: wat als...

Wat als Van der Poel dit weekend geen Lamborghini's aan het testen was? Wat als Van Aert niet op bikepacking naar de Champagne-streek was vertrokken met vrienden. Wat als Jonas Vingegaard van zijn berg was afgedaald en aan de start had gestaan, of Primož Roglič? Wat als Tadej Pogacar niet was gevallen? Wie had dan de oerknal van Evenepoel op La Redoute kunnen volgen? Misschien iemand, misschien niemand.

Je mag een foute witte broek aantrekken, als je Remco Evenepoel heet en maar rap genoeg rijdt